

באורפנינים של גדליה לפני כשנתתיים נעלמו האורפנינים של גדליה שלו ואחותו
נח זבולוני מילא ציון מ-21/8/1916

1928 ועד לפניו כשבועיים נעלמו וגדליה לא המפיק להיפרד מהם. נסוכה עליהן, יש לו סיבה טובה לכך. האופניים שלו אוחזו במשך ששים וארבע שנים ממנה אם נתקלתי בגדליה בשבועיים האחראונים ודאי שתהמ לב שפנוי אין בתmol שלשות, ועצבות

כasher chagg am hafer mazoh sheloh, kibbel mitsbato ofenim shel "yadolim" gdolah yilid liyorano
aiatalia nold bshnata 1915, ziifa l'manah zo shen batto nageha lehat l'khol ncd bahagiyo lagil bar
mazoh, ofenim. ud az hih ulio hastek baofenim p'shotim haofenim ha'chadshim hio matzara
aiatalit, atala b'me'ut chadshit, zeh hih ha'zog hamoshesh hashishi ukntah, ar ciyon shenknu merofa
hio b'matzab mazoiyan.

בחיותו סטודנט לווו אוטו האופניים עד מילנו ועד פיזה זה מרחק גדול אף בחופשוחיו בטיפוס על הרים היה נוהג לרכוב על אופניו מרחק של 120 ק"מ בגובה של 1.400 מטר, כאשר כל משפחתו נסעה באוטובוס. בשנת 1939 אחרי שכבר שלטו באיטליה חוקי הגזע, קיבל גדריה כרטיפיקט לארץ ישראל. הוא היה נאלץ לוותר על קבלת התואר הנכסף-מהנדס מכונאות, ועלה הוא והאופניים לארץ ישראל.

בש ragazzo עזץ הפלגה, החביא גדריה את האופניים בבטן האנייה, אך מישחו גילה אותו וحمد את הפנים. גדריה האתבקש על ידי אנשי הסוכנות היהודית לרשום לאן מועדות פניו, הייחעד היה ברור והוא לא היה לרגע "וילגס" אופניו אליו.

ברודקס היו מכנים את גדריה בשם "הקפיטליסט" כיו ~~שההיה~~ היה היחיד שהחזיק אופניים פרטיים.
גב הוא טען שלא היה הקפיטליסט היהודי היה עוד ממשו, שהחזיק בפרימוס וטירב להעבירה
לטבח המשותף כאשר שאלו אותו האם אחרים יכולים לעשות פיבוב, הfaq הסתכל ואמר באיטלקית
יש פתגם האומר: עט נובע, אופניים וASHA-LA משאילים לאך אחד... בנראה גם היקים כבדו
את הפתגם האיטלקי ולא בקשו ממנו אף פעם את אופנייו....

על השבון הקבוץ, וגם אז לא תמיד החזירו לו את התמורה. להסתפק באופניו, רק בימות הגשטיים והחוורף כשהיה גשם במיוחד הותר לו לנסוע באוטובוס ההשתדריות שלמה נחליאל החליט שرك וילדי זכאי לנטיעה באוטובוס, ואילו גדליה יאלץ רכב על האופניים. והפעם בעל ברחו. וילדי וגדליה נשלחו לקורס "ריתוך חשמלי". לא הועילו תיו של סדרן רכב, אלא פשוט עלה על אופניו ורכב לא הובתו גם להשתלמות מקצועית האופניים הכירו את הדרכ מרודגס לטל-אביב כמעט בעל פה בחיזוריו אחריו עדה לא נזכר לשירה

על חשבון הקבוץ, וגם אז לא תמיד החזירו לו את התמורה.

1994
1915
70

הדור השלישי חושב ביום שהזכרונות מרוודges הם "babu מפעליות" הוא אַמְקָע אומרו הכל אמר לאמת בשנכלאתי עם האטרופותה של איטליה למלחמה העולם בנהין אויב אל/ וחוורתי לקבוצה רצוי לשלול ממנני את החופשה היינטית. כי נחתי כבר די ואפילו התרחצתי בהם של עכו עם נשמו בית הסחר זה חופש) אני רוצה לבקר קרובים הויכוחים עם סדרן עבודה לא הוועילו, עד שוש בית אריה שהיה מרכז משק התערב בענין.

בשלאו עטוף/ם/ לאופנים חמישים שנה גדליה צילם אותם ושלח המונגה למפעל באיטליה הוא ספר על גלגול האופנים עד שהגיעו לקבוץ. הוא הוסיף וכתב שהיה מעוניין להמשיך את המסורת המשפחית ולקנות אופניים באלה לנכד שלו, בתקופה שביננו את הרמז, וכמהו על נאנו ישלחו לו אופניים במתנה. הם ענו למכתב והצעו לגדליה הנחה גדולה, בתנאי שיקן את האופניים בחנות המפעל באיטליה....

כאשר בקשתי מגדליה לתראר את האופנים היו ואמר לי: לתראר את האופנים זה כמו קדיילאק, שלח חזק מאד, פגניים קדמיים, ואחוריים, מעוזר ידני, אורות בלמים, רמה גבוהה וצבע שחור, מבריק מלפנים, על הכידון היה סבל מיוחד שנפתח.

בדגלה יצא לחפשו הוא נגעול את האופניים. אך הפעם משום מה החליט להשאיר אותם פתוחים בחניון, מתחת לחדר האוכל, כשזר מהחופשה ירד לחניון לחת את האופנים חשב, אך לא תיאר לעצמו שימושו יקח ולא יחזיר במשך שבועיים חיפש את האופניים בכל מתקן بيיתי בשדרות התירס, בלולים, בגבעת וושינגטונ בצוות ובכובישים ובכיס החוף. אך אין זכר לאופני לתקופה זו ניתן לט החבר איציק המונגה על האופנים בקבוץ, אופנים ישנים בלי "רמה" וכי שראה גדליה מנשה לרכיב עליהם היה מחנק חזק גדליה מרין רגלי גבואה כאילו יש לאופניים "רמה" כשלא הייתה להם ובכל פעם שהיה צריך לעזר, לחץ חזק על ידות הכידון בלי שהיה עליהם בלם יד.

גדולה טרח להודיע על הגניבה במשטרת אשדוד ותיאר את האופניים כאילו נקנו זהעה. הוא לא הסגיר את המספר החroute על השلد מחשש שיודע גילם האמתי של האופניים ולא יטרח לחפשם. עברו שבועיים גדליה התיאש, ובקש מאיציק אופנים חדשים שהיו עם שלד חזק רמה גבוהה בלם ידני ופנסים קדמיים ואחוריים ואם יהיו לצבע שחו-מה טוב....

כל התנאים ממושו מלבד הצבע, כתע לגדליה אופנים כסופים וגדלה נועל אותם אפילו כאשר הוא נכנס לחדר האוכל איך אומרים אז מבריט זיר אור הפסיק בלאזט מען אויף קאלטן... הוא מצין שלפחות דבר אחד טוב יצא מהענין כמו שאומרים מען יצא מתוק... וזהפעם

הראשונה שקיבל אופנים חדשים כשנכדיו מתקנים בו על קר. הוא מדגיש שהיה מוכן לוותר עליהם ובלבד שימצא את הזוג היישן....

וכאן היכחה לגדליה הפתעה מרעישה לפני כTHONODSHIIM הסתובב אריאל בנו של גדליה ליד חפור, ^{ונם} אופניים שהיה מושך במלחה נראה לו מוכך האופניים היו צבעים בזםוב, והפדר נשר הסבל ממיוחד הקפיצי, הוכיח מעל לכל ספק שאלו הם האופניים של אבא שלו, "עכשו אומר גדליה: כמו בכל משפחה טובה יש לי שני כלי רכב אחד בשימוש אחד ברזרבה האופניים שופצו ונצבעו שוב בשחור, וגדליה דאג אם יוכל להחזיק שני זוגות אופניים זהה לפי תקנון הקבוץ. איציק הדגש אותו: כאשר נוחן אופניים חדשים, אני לוקח את היישנים אבל בכלל הסנטימנטים אני משאיר לך אותם. מה זה משנה בעצם אומר גדליה אני בן 79 ומילא יכול לקבל עוד מעט את שנייהם....